YFU HUNGARY
Nemzetközi Diákcsere Program

YFU
Hírújság
2021-2022

2021 képekben

Kókuszgolyók készítése

Beutazó diákok

Szeptemberi Angyalka-tréning

Önkéntes tábor szeptemberben

Tábormegbeszélés önkéntesekkel

Meleg fogadtatás a reptéren

Önkéntes csapat a kiutazó táborban

Energizer bárhol, bármikor

Kedves Olvasó!

Elképesztően örülünk, hogy idén ismét veletek közösen készülhetünk az ünnepekre. Az elmúlt 1,5-2 év eseményei mindannyiunk életére nagy hatással voltak, ez alól a YFU Hungary sem lehetett kivétel. A 2020/21-es tanévet téli álomban töltöttük, legalábbis, ami a diákok küldését és fogadását illeti. Fontosnak tartom kiemelni, hogy a magyar szervezet volt az egyetlen a nemzetközi YFU közösségben, amelyik az utóbbi évek felelős gazdálkodásának köszönhetően meg tudta hozni azt a döntést, hogy az új típusú koronavírus okozta pandémiás helyzet miatt nem kockáztat, vagyis nem fogad és nem küld diákokat. Mindkét szemünk sírt emiatt, de nem láttuk akkor, hogy diákjaink biztonságosan meg tudják élni életük egyik legfontosabb évét. A munka azonban nem állt le a színfalak mögött. Minden erőnkkel azon voltunk, hogy az idei tanévet minél több ki- és beutazó diákkal kezdhessük meg.
Idén végre újra kiutazó tábort, szülői felkészítést tarthattunk, kiutazó diákjaink nyár végén el is indultak csereévükre. Természetesen a beutazó, valamint a szokásos önkéntes táborunk sem maradt el. Nagyon hiányoztatok!

Jelenleg sok diákunk készül a világon mindenütt az ünnepekre, valamint beutazó diákjaink is megismerhetik a magyar családok karácsonyi szokásait, ételeit, mindennapjait.
Szeretném az irodának megköszönni kitartó és lelkiismeretes munkájukat, aminek köszönhetően újult erővel, felkészülten tudtuk megkezdeni a 2021/22-es tanévet. Neked, kedves olvasó, szeretném megköszönni, hogy velünk maradtál (vagy éppen most csatlakoztál)!

Békés Péter
Elnök

Ezúton kívánunk nektek jó szórakozást a következő oldalakhoz, valamint kellemes és békés ünnepeket!

2021-ben 70. évfordulóját ünnepli a nemzetközi YFU!

Rachel Andresen 1951-ben indította el a Youth For Understanding csereprogramot, hidat képezve két kultúra között, melyeket szétszakított a háború. Lépésről lépésre egyre több híd épült, melyek egyre több kultúrát és szívet kötöttek össze, nyitottabbá téve az elméket egy szebb világért. Büszkék vagyunk arra, hogy a YFU immár 70 éve dolgozik a kultúrák közötti megértés növeléséért diákcsere programokon keresztül.
Ebben a rendhagyó évben még inkább időszerű megünnepelni és megerősíteni elköteleződésünket egy békésebb és elfogadóbb világért, a másokkal való összekapcsolódásért. A világnak több interkulturális megértésre van szüksége, és több nyitott szívű és elméjű emberre, akik otthon vannak a nagyvilágban. A YFU küldetése továbbra is aktuális és lényeges.
Az egész éven át tartó globális ünneplés részeként különféle tevékenységek és rendezvények valósultak meg. A teljesség igénye nélkül készültek köszönőkártyák, zenei lejátszási listák, profilkép keretek, kihívások; elindult a YFU LinkedIn csoportja; és számtalan inspiráló történet gyűlt össze korábbi cserediákoktól, fogadócsaládoktól, önkéntesektől és munkatársaktól. Köszönjük, hogy velünk ünnepeltétek ezt a különleges mérföldkövet! Külön köszönettel tartozunk Néráth Ágnes és Dunne Zora önkénteseinknek, akik a nemzetközi szervezőcsapat aktív tagjai voltak.

Beutazó tábor csoportkép

Körkérdések Magyarországról

beutazó diákok 2021/22

Mik voltak az első benyomásaid, amikor megérkeztél Magyarországra?

Kara és a város

Emely a kalandparkban

ANNA (OLASZORSZÁG): Az, hogy az emberek elejénte nagyon távolság tartók szoktak lenni, és nem annyira barátságosak, mint például az olaszoknál. De azután, hogy többet beszélgetsz velük, akkor azt állíthatom, hogy nagyon kedves nép, aki mindent megtesz, hogy jól érezd magad itt.

KARA (NÉMETORSZÁG): Az első benyomásom az volt, hogy nem túl barátságosak és nagyon sokat esznek.

EMELY (NÉMETORSZÁG): Lenyűgözött, a reptértől a fogadó családom házáig Budapesten keresztül vezetett az út. Soha nem gondoltam volna, hogy Budapest ilyen szép város. Általánosságban elmondható, hogy az első benyomásaim nagyon pozitívak voltak, és ismét növelték a várakozást a következő évre.

JULIANA (USA): Első gondolataim amikor megérkeztem Magyarországra voltak Magyarország szép és az emberek barátságosak vannak. Azt is észrevettem, hogy Budapest kisebb mint eredetileg gondoltam. Az áruk az Egyesült Államokban nagyon drágák, Magyarországon meg az árak olcsók.

WAKA (JAPÁN): Éjszaka érkezem Magyarországra, így nem tudtam érezni. De az első nap, hogy kimentem és láttam a nagy földeket és a sok búzát. Éreztem Európát.

Milyen teljesen más szokásai vannak a fogadócsaládodnak?

ANNA (OLASZORSZÁG): Azt vettem észre, hogy az én fogadó családom nagyon laza sok szempontból nézve, és arra figyelnek nagyon hogy lépjek ki a komfort zónámból. És szerintem nagyon jól csinálják!

KARA (NÉMETORSZÁG): Nem túl sok, mert a német és a magyar kultúra nagyon hasonló.

EMELY (NÉMETORSZÁG): A fogadó családom nagyon gyakran jár kirándulni, ami az elején kicsit furcsa volt számomra, mert soha nem megyek kirándulni otthon a családommal, most ennek nagyon örülök és minden alkalommal örülök, amikor kirándulunk.

Anna a galériában

JULIANA (USA): A fogadó családom hasonló életmódot folytatnak, mint én. Egy dolog, ami más vacsoraidő van. A magyar családom vacsoráznak a 20 óra, ahol amerikai családom vacsoráznak a 17 óra. Az ebéd ugyanaz. A magyar családom ebédelnek a 13 óra a 14 óra között, amerikai családom pedig ebédelnek a 11 óra a 12 óra között.

WAKA (JAPÁN): Meglepődtem, hogy a fogadó családom később ebédel, mint a japán családom.

Mi a legkedvesebb vagy legfurcsább élményed?

ANNA (OLASZORSZÁG): Sok kedves élményen tudtam részesülni ebben a 3 hónapban. Egy nagyon hangulatos élményem az volt, hogy elmentünk a fogadó apámmal rollerezni este Budapestre és ez nagyon szép volt, mert olyan helyen mentünk át, ami gyönyörű volt számomra, es sokat nevettünk meg viccelődtünk.

KARA (NÉMETORSZÁG): Találkoztam egy nővel a buszon és miután elmondtam neki magyarul, hogy nem tudok magyarul, ezt ő nem vette figyelembe és 20 percig beszélt hozzám folyamatosan magyarul.

EMELY (NÉMETORSZÁG): Azt hiszem, nem tudom megmondani, melyik volt a legjobb vagy a legfurcsább élmény, itt minden olyan új és izgalmas számomra.

JULIANA (USA): A legfurcsább dolog volt hallás emberek mondják “hello” távozáskor. A kedvencem tapasztalat hegyi kerékpározás és túrázás volt Ausztriában.

WAKA (JAPÁN): A legkedvesebb élményem az utazás Balatonhoz. Úsztunk és társasjátékotunk. A legfurcsább élményem az iskolai menzán a kakaós tészta.

Waka és a fogadócsaládja

Van-e kedvenc magyar ételed? Mi az?

ANNA (OLASZORSZÁG): Rántott sajt steak burgonyával, meg paprikás csirke nokedlivel.

KARA (NÉMETORSZÁG): Nagyon szeretem a kürtöskalácsot.

EMELY (NÉMETORSZÁG): A kedvenc magyar ételem egyértelműen a kürtőskalács.

JULIANA (USA): A kedvencem ételek vaníliás croissant és túró sütemények a pékségből.

WAKA (JAPÁN): A Legtöbb étel a kedvencem, de főleg szeretem a kakaó csiga. Japánban is van hasonló kenyér, de ez a forma aranyos.

Mi a kedvenc magyar szavad, ha van már ilyen?

Anna és a tűzijáték

ANNA (OLASZORSZÁG): Csicseriborsó

KARA (NÉMETORSZÁG): „Nemtudom”, mert ezt használom legtöbbször.

EMELY (NÉMETORSZÁG): A magyar nyelv nagyon bonyolult, de szórakoztató tanulni, de még nincs kedvenc.

JULIANA (USA): Első a holnapután, a második a tegnapelőtt.

WAKA (JAPÁN): Süni

Juliana a fogadóanyukájával

Miért jó Magyarországra jönni cserediáknak? Why would you recommend to come to Hungary as an exchange student?

ANNA (OLASZORSZÁG)

Because it’s cool, and it’s a very quiet place. Hungary have so many beautiful mountain and landscapes, a lot of museum and the food is very delicious!! Hungary have a lot ancient villages that are very nice and taste of the past!! It’s quite interesting.

KARA (NÉMETORSZÁG)

In my opinion it was a really good decision to choose Hungary. I thought it might be really similar to Germany, but in some ways it’s completely different. It is really hard to learn the language and sometimes I’m really disappointed, but the people here are really supportive and celebrate every word in Hungarian that you say. The landscape here is just beautiful and I love the food - I mean everyone loves food. All in all I’m sad that I’m leaving after a semester because now I would say that I have a second life here with a different family, friends, habits and culture, and I love it!

EMELY (NÉMETORSZÁG)

I am in Hungary for almost three months now, and I couldn’t be happier with my decision. Hungary is such a beautiful country and the people are so nice. In this three months I learned so much about myself, I gained so much confident and started to learn another language. But I also found new friends. I change in a positive way here in Hungary and I am so happy to be here. By the way, the food here is also so delicious.

JULIANA (USA)

I highly recommend Hungary as a foreign exchange for multiple reasons. First of all, everyone I have met this far, has been open, are accepting me and wants to help me to learn the language. The Hungarian language is difficult, but Hungarians are excited about every word and phrase you say. In addition, this small country has a lot to offer! I found it quite easy to get involved in sports such as soccer and horseback riding. The countryside is beautiful, as much as the city. They even have their own “Hungarian sea” A part of my heart will forever belong to this country, and I truly call it home. I hope you can too!

WAKA (JAPÁN)

If the exchange students want to spread their own world, they should come to Hungary. There are many advantages. For example language, scenery and people. It’s difficult to understand Hungarian, but I feel I grow day by day. Also Hungarian is a unique language for me, so I have eagerness to learn it. By the way, people are also good of course! It is important to smiule, then you will be able to spend special time with warm Hungarian definitely. In conclusion if you come to Hungary, you will be able to be a person who have another view of the world. Let’s have a great time with YFU Hungary!!

Juliana és Anna közös programon

Emely és Kara a metrón

Juliana lovagol a sport programon

Kara a Parlamentnél

Emely kirándul

Körkérdések külföldről
kiutazó diákok 2021/22

Tündi Hollandiában

Mi volt a legnagyobb félelmed a csereéveddel kapcsolatban, és most hogy állsz hozzá?

CSONGI (NORVÉGIA)

Szerintem a legnagyobb félelme mindenkinek az, hogy nem talál barátokat, illetve hogy milyen lesz a kapcsolata a fogadócsaládjával. Én különösebben nem izgultam az utazás előtt, de ezek persze bennem is felmerültek. Jelenleg 2 hónapja élek együtt a fogadócsaládommal, és imádom őket, nagyon kedvesek és segítőkészek mindenben. Az edzésnek és az iskolának köszönhetően pedig megismertem rengeteg új embert, és nagyon jól érzem magam közöttük.

LILLA (BELGIUM-VALLÓNIA)

Nekem a nyelvtől való félelemem volt a legnagyobb, mert nem tudtam, hogy mennyire tudok majd itt megszólalni, és a fogadóanyukám úgy kezdte, hogy nem szeretne velem angolul beszélni. De amikor megtudtam, hogy van olyan, aki nulla nyelvtudással jött ki, megnyugodtam. Most már alig van nyelvi problémám, persze még mindig sok szó van, amit nem tudok, de segítőkész a családom és a barátaim is, úgyhogy ha négy irányból is kell valamit elmagyarázni, akkor is végtelen türelemmel teszik meg.

NOÉMI (NÉMETORSZÁG)

Már több éve tanulok németül és van egy középfokú nyelvvizsgám, ennek ellenére attól féltem a legjobban, hogy egy olyan szituáció kellős közepén találom magamat, amikor nem tudom elmagyarázni, hogy mi a probléma. Legyen szó betegségekről vagy csak szimplán olyan helyzetekről, amikor pontosan kell kifejeznem magam. Pár héttel az érkezés után sajnos eléggé lebetegedtem, viszont nem igazán akadtak komplikációim azzal, hogy kifejezzem mi az, ami nincs rendben. Azokat a szavakat, amiket nem tudtam, megpróbáltam egyszerűen körülírni vagy szemléltetni. Az eset óta belátom, hogy ha nem is tudok minden szót, akkor is el tudom juttatni a megfelelő információt a megfelelő személynek.

TÜNDI (HOLLANDIA)

A fogadócsaládomba való beilleszkedés. Nagyon féltem, hogy fog működni a „kémia” közöttünk, (ahogy fogadóanyukám mondaná). De vele az első perctől fogva nagyon jól kijövünk.

Csongi és a sportok

Csongi horgászik

Milyen volt az első találkozás a fogadócsaládoddal? Mesélj róluk!

CSONGI (NORVÉGIA)

Hát az első találkozás az kicsit káoszosra sikerült. Én egész nap repülőkön és reptereken ücsörögtem, így a nap végére mikor Trondheimban leszálltam, már elég fáradt voltam, meg persze amúgy se igazán tudtam mi merre van. Aztán a fogadócsaládom egyszer csak megjelent előttem, én meg csak sodródtam az eseményekkel. Viszont utána hazafelé úton a kocsiban nagyon jót beszélgettünk, szóval hamar oldódott a hangulat.

LILLA (BELGIUM-VALLÓNIA)

Én úgy kezdtem az ittlétemet, hogy elvesztem a reptéren, de fogadóanyukám megtalált. Nekem egy nővérem és egy bátyám van, és a fogadóanyukámmal lakunk. Vagyis van egy nagy ház, három kisebb apartmanra felosztva, és mindenkinek megvan a saját kis laktere a párjával.

NOÉMI (NÉMETORSZÁG)

Az első találkozás a fogadócsaládom egyik részével pontosan azután történt, hogy leszálltam a vonatról. Emlékszem, hogy a fogadóhúgom egy magyar zászlóval díszített táblát tartott maga elé „Meleg fogadtatás!” felirattal. Nagyon jól esett, hogy gondolt rám egy ilyen kedves gesztussal. Itthon pedig a fogadóapukámmal találkoztam, aki egy széles mosollyal köszöntött az otthonunkban. A fogadócsaládom 4 tagja: a fogadószüleim, Antje és Ingmar, illetve Lara, a húgom és Paul, a bátyám. Mindenki szeret sportolni és ezért sokat voltunk kint az udvaron kora őszszel labdázni, kertészkedni és biciklizni a természetben. A művészi véna is megvan a családban, hiszen a fogadóanyukám és -húgom kórusban énekelnek, a fogadóbátyám pedig harmonikán játszik.

TÜNDI (HOLLANDIA)

Fogadóanyukám jött elém a reptérre és egy óriási holland zászlóval várt rám a kapuknál. A zászlón ez a felirat volt: „Welcome to the Netherlands!” A hazaúton végig beszélgettünk, nagyon mosolygósnak és vidámnak tűnt, azonnal megkedveltem. A csereévet vele és egy belga lánnyal kezdtük, aki mostanra családot váltott. Emellett egy német lány ideiglenes fogadócsaládja is vagyunk.

A német Mett

Mi volt a legkedvesebb és a legfurcsább élményed?

CSONGI (NORVÉGIA)

A legjobb talán, mikor első iskolai napomon az osztályfőnökömmel bementem az osztályhoz, és be lettem mutatva, hogy akkor ő az új srác. Azonnal odajöttek, elkezdtünk dumálni, és gyakorlatilag azonnal befogadtak. Mindig segítettek, meghívtak programokra, szóval nagyon kedves mindenki. A legfurcsább, hogy a lakásunk mellett lévő építkezésen dolgozó munkásoknak Airpods PROjuk van.

LILLA (BELGIUM-VALLÓNIA)

A legkedvesebb élményem az, amikor az első hetem végén az egyik lány megkérdezte, hogy tanultam-e már szögfüggvényeket matekon, én meg mondtam neki, hogy nem, majd hétfő reggel a kezembe nyomott egy teljes összefoglalót, amit még azóta is használok. A legfurcsább pedig, amikor megtudtam, hogy az osztályban rajtam kívül még öt lány nem beszél franciául.

Északi fény Norvégiában

NOÉMI (NÉMETORSZÁG)

A legfurcsább élményem talán az volt, amikor észrevettem, hogy a fogadóanyukám vacsoránál nyers hússal ette a kenyerét, és teljesen megdöbbentem. Természetesen rákérdeztem és elmagyarázta, hogy ezt a fajta sertéshúst meg lehet enni azon a napon, amikor vettük, és hogy sokan szívesen fogyasztják ezt a német specialitást, a Mett-et. Az őszi szünetben elutaztunk a fogadócsaládommal Sachsenbe (német tartomány) túrázni. Az egyik nap viszont meglátogattunk egy termált a közelben. A több napos kirándulás után nagyon tetszett nekem ez az ötlet, és tényleg ki tudtam pihenni magam, miközben időt töltöttem a családdal, amit nagyon élveztem.

TÜNDI (HOLLANDIA)

A holland diákokról (legalábbis az én iskolámban) elmondható, hogy eléggé hozzá vannak szokva a cserediákokhoz, és emiatt nem is szentelnek rájuk különösebb figyelmet. Ami viszont az egyik legerősebb élményem az első napokból, amikor német órán a tanár próbált nekem elmondani pár dolgot, viszont ő nem beszélt angolul én pedig se németül, se hollandul, így nem értettük meg egymást. Óra után viszont odajött az egyik osztálytársam és adott nekem egy papírt, amire leírt minden fontosabb dolgot, ami elhangzott az órán. Utána fülig érő mosollyal jöttem haza és újságoltam el itthon, hiszen ezt az apróságot óriási dolognak éltem meg. A legfurcsább számomra talán az óriási biciklitárolók voltak mindenhol, tömve biciklikkel. Tudtam, hogy a hollandok szeretnek biciklizni, viszont az lesokkolt, hogy tényleg mindenki mindenhova biciklivel közlekedik.

Mi az, ami teljesen újdonság volt számodra, amit sose gondoltál volna, hogy megtörténik/megpróbálsz?

CSONGI (NORVÉGIA)

Hát az biztos, hogy nagyon érdekes élmény volt, mikor az osztályommal kint aludtunk az erdőben függőágyakon, 2 fokban. De abban is biztos vagyok, hogy ez egy hihetetlen emlék marad, mert rettentően jól éreztem magam azon az estén.

LILLA (BELGIUM-VALLÓNIA)

Soha nem gondoltam volna, hogy reggel hatkor fogok kelni lovat etetni még szünetben is. Valamint azt sem, hogy valaha azt fogják mondani, hogy szép akcentusom van, mert bár nem szándékosan, de átvettem a családom akcentusát és beszédtempóját.

NOÉMI (NÉMETORSZÁG)

Sose hittem volna, hogy már a gimnáziumban szakdolgozatot fogok írni, de mint kiderült a 9. osztály elvégzéséhez kötelező ezt a feladatot teljesíteni a német gimnáziumokban. Természetesen nem professzionális szintű diplomamunkát kell benyújtani, ami tele van szakkifejezésekkel, viszont a megadott elvárásoknak kell megfelelni. Cserediákként megvolt a lehetőségem, hogy visszautasítsam ezt az esélyt, viszont én nem akartam kihátrálni a kihívás elől.

TÜNDI (HOLLANDIA)

Zenei osztályba kerültem (fogalmam sincs miért, mert soha nem tanultam zenét és énekelni sem tudok). Rögtön az első órán beültettek a dob mögé, és azóta egészen kezdek belejönni. Jelenleg egy novemberi előadásra készülünk a csoportunkkal, viszont soha nem gondoltam volna, hogy egy bandában fogok zenélni.

Hogy érzed magad a fogadóországodban, mi az, ami miatt másoknak ajánlanád?

CSONGI (NORVÉGIA)

Nagyon-nagyon jól érzem magam, élvezem a függetlenséget. Lenyűgözőek a tájak és a természet. Trondheim a 3. legnagyobb város, mégis gyönyörű és tele van zöld területtel, erdőkkel, parkokkal, vízeséssel. Emellett volt már szerencsém 2 különböző családdal néhány napra elutazni az ő hétvégi házaikhoz, és csodálatos tájakat látni. Norvégiát mindenképpen a nyugalom, a kikapcsolódás, a tájak és a természet miatt ajánlanám.

NOÉMI (NÉMETORSZÁG)

Az elmúlt hetekben vettem észre magamon, hogy már kezd kialakulni nálam az „otthon érzés”, és az iskolában is többet beszélgetek az osztálytársaimmal, szóval szerintem nemsokára tényleg eljön a „megérkezés” pillanata. Őszintén szólva, nem könnyű megfogalmazni, hogy mi az, ami miatt Németországot ajánlom, ugyanis bármelyik országot választhatnánk, hiszen mindenhol megélhetünk emlékezetes pillanatokat a fogadócsaládunkkal és az ott szerzett barátainkkal.

TÜNDI (HOLLANDIA)

Nagyon jól, az emberek összességében vidámabbak és nyugodtabbak, sokat mosolyognak és nagyon segítőkészek. Egy nagyon befogadó társadalomról beszélünk, teljesen új értelmet nyert nekem itt a szabadság fogalma. Ezekért ajánlanám Hollandiát, és ha valaki szeretne egy teljesen más gondolkodású társadalmat megismerni, ez egy nagyon jó választás erre.

Lilla medencézik

Van olyan emlék, egy pillanat, ami örökre veled marad?

CSONGI (NORVÉGIA)

Nincs konkrét pillanat. Az egész csereévemet próbálom minél mélyebben elraktározni, és minden pillanatot az agyamba vésni, hogy minél több emlékem maradjon.

LILLA (BELGIUM-VALLÓNIA)

Amikor először hazaértem, a nővérem és a barátja a lépcső tetején állva próbálták elmondani a “Boldog szülinapot” magyarul, ami nagyon jól esett még akkor is, ha nem értettem elsőre. Azóta megtanultak magyarul olvasni.

NOÉMI (NÉMETORSZÁG)

Arra a vasárnap délutánra, amikor a fogadóhúgommal fociztunk és a trambulinon ugráltunk örökké emlékezni fogok. Azon a napon tényleg úgy éreztem, hogy van egy testvérem. Egyke vagyok, de amióta az eszemet tudom, szerettem volna egy testvért, és pontosan ezért tekintek vissza szívesen erre az emlékre.

TÜNDI (HOLLANDIA)

Érdekes, mivel nem a csereévem alatt történt, mégis kapcsolódó. Amikor apukámtól kellett otthon elbúcsúznom a reptérre indulás előtt.

Mi az, amit látni, tapasztalni akartál és sikerült-e?

CSONGI (NORVÉGIA)

Az északi fényt szerettem volna mindenképpen látni, ami szerencsére már sikerült is. Annak is nagyon örülök, hogy a kézilabdát tudtam folytatni. Várom a telet és a havat, mert már nagyon szeretnék snowboardozni.

LILLA (BELGIUM-VALLÓNIA)

Belgiumban nagyon érdekesek az emberek, mert nem mernek nyitni feléd, de ha te nyitsz, akkor nagyon szívesen segítenek szinte bármiben. Illetve, mivel kicsi az ország, ezért nagyon sokat lehet utazni és nagyon könnyen.

NOÉMI (NÉMETORSZÁG)

Mindig is meg akartam tapasztalni, milyen az, ha testvéreim vannak, ezért is szerettem volna nagyon, hogy egy olyan fogadócsaládhoz kerüljek, ahol vannak gyerekek, és örülök, hogy ez végül így alakult. Igaz, hogy ez nem olyan, mintha tényleg az édes testvéreim lennének, viszont így is lehetőségem van megélni azokat a mindennapi pillanatokat, amikre egykeként nincs alkalmam.

TÜNDI (HOLLANDIA)

Amellett, hogy rengeteg csodaszép várost ismertem meg, szerettem volna megtapasztalni, hogyan gondolkodnak és élnek az emberek itt, és azt hiszem, ezt sikerült is.

Körkérdések külföldről
kiutazó diákok 2021/22

Lilla fogadócsaládja

Tündi az érkezést követően

Mi a kedvenc mondatod, és mit jelent?

CSONGI (NORVÉGIA)

Nincs konkrét kedvenc mondatom, de a ,,lørdags godt" ami azt jelenti, hogy szombati nasi. Kedvenc szavam meg a ,,sprøstektløk" (szprösztektlök), mert olyan hülyén hangzik. Azt jelenti: pirított hagyma.

LILLA (BELGIUM-VALLÓNIA)

"Choupette"- leginkább az "aranyom" szóval tudnám fordítani, illetve a "verdomme"- a fenébe, bár ez nem francia szó, de nagyon sokat használjuk.

NOÉMI (NÉMETORSZÁG)

„Eis ist immer lecker." Ez annyit jelent, hogy a fagyi mindig finom. A mondat háttere annyi, hogy megtörtént párszor, hogy fagyit ettünk a fogadótesóimmal és a fogadóanyukám megkérdezte, hogy nincs-e hideg a fagyi evéshez, és én erre azt válaszoltam, hogy a fagyi mindig (minden évszakban) finom, a többiek pedig egyetértve helyeseltek.

TÜNDI (HOLLANDIA)

Inkább egy szavam van: pompoen (pompon) sütőtököt jelent, és valamiért mindig mosolygok, amikor ezt a szót hallom.

Csoportkép Belgiumban

Különleges országok

Minden évben vannak diákok, akik nem a megszokott úticélok közül választanak, és egy számunkra egzotikusnak tűnő helyre, vagy olyan országba utaznak, ahol hosszú évek óta (vagy még soha) nem járt magyar diák. Most két ritkán látott ország kerül bemutatásra. Márkus Luca a YES Canada partnerszervezetünk programján vesz részt, Ring Dóra pedig Paraguayban tölti a csereévét.

Miért épp ezt az országot választottad?

LUCA (KANADA)

Azért választottam Kanadát, mivel ez egy olyan hely, ahova nem sok ember jut el az élete során. Emellett nem tudunk sokat erről a hatalmas országról, mégis Európában tele vagyunk sztereotípiákkal Kanadával és a kanadaiakkal kapcsolatban. Célommá vált, hogy kitaláljam, mi igaz és mi nem. Szerettem volna látni, hogy milyen is Kanada valójában. Tetszett az ötlet, hogy Kanada legyen a fogadó országom, mivel ez a világ második legnagyobb országa, ahol minden megtalálható. Akárhova kerülhettem volna, akármilyen időjárással, és akármilyen környezetbe. Ezt rettentően izgalmasnak találtam. Emellett rengeteget hallottam Kanada természeti szépségeiről. A képek, amiket láttam és az őshonos növények, melyekről a biológia óráim során hallottam, teljesen lenyűgöztek.

DÓRI (PARAGUAY)

Amikor megtudtam, hogy tényleg cserediák leszek, gondjaim akadtak az ország kiválasztásával. Beszéltünk a szervezettel és Dél-Amerikát javasolták, ami miatt egyből nagyon izgatott lettem. Nagyon sok elérhetőséget adtak nekem, hogy tudjak beszélni volt cserediákokkal. Mindenki nagyon jó élményekről számolt be, ezért nehéz volt dönteni, de valahogy a paraguayi lány története fogott meg a legjobban. Később azt is olvastam, hogy Paraguay a világ legboldogabb országa.

Milyen volt az első találkozásod a fogadócsaládoddal? Mesélj róluk!

LUCA (KANADA)

Az első találkozásom a fogadócsaládommal nagyon vicces volt. Egy norvég lánnyal a repülőn megbeszéltük, hogy amikor landolunk, elmegyünk együtt a mosdóba, összeszedjük a csomagjainkat, és megkeressük a fogadócsaládjainkat. Amikor kijöttünk a mosdóból, egyszer csak valaki a nevemet kiáltotta (senki nem tudta elsőre kiejteni a nevemet, a fogadócsaládom meg volt róla győződve, hogy a nevemet Lukának ejtik, nem Lucának). Mind a fogadóanyukám és a fogadóhúgom nagyon alacsony, így elsőnek szó szerint elnéztem a fejük felett és a maszk miatt sem ismertem meg őket. Aztán megláttam az üdvözlő transzparenst a kezükben a nevemmel és a magyar zászlóval díszítve. Utólag megtudtam, hogy a fogadóhúgom valahogy azonnal megismert, és szólt a szüleinek, hogy a rossz irányba mentem. Elküldték a fogadóapukámat, hogy keressen meg. Amint hazamentünk, szólt a fogadóanyukám, hogy húsz percem van összekapni három napnyi cókmókot, mert indulnunk kell a kempingbe.

Imádom a fogadócsaládomat. A fogadóanyukám a kicsi a bors, de erős elv alapján éli az életét. Nagyon határozott és pontosan tudja, hogy kell érvényesíteni az akaratát. Mindig biztosra megy, hogy jól vagyok-e, és hogy mindenem megvan. Zseniális humora van, és folyamatosan nevetünk. Nagyon hálás vagyok neki és a fogadóapukámnak, mivel az első napon közölték velem, hogy azt szeretnék, hogy teljesen a család részévé váljak.

A fogadóapukám a család legbolondosabb tagja. Folyamatosan viccelődünk és idegesítjük egymást. Mindenért hibáztatjuk egymást, de mindketten tudjuk, hogy mindez csak vicc. Mindig fel tud vidítani, akkor is, amikor fáradt és frusztrált vagyok. Emellett - habár jól álcázza -, ő javít ki a legtöbbször, amikor a nyelvtanom nem teljesen tökéletes. Mindig egy viccbe bugyolálja azt, hogy kijavít, de nagyon sokat segít ezekkel az apróságokkal.

A fogadóhúgom zseniális. Folyamatosan pörög, és megállíthatatlan. Habár először meg kellett dolgoznom a bizalmáért, egy Lego délután után minden rendben volt. A kanadaiak nem ölelkeznek annyit, mint mi, így egy idő után kezdem hiányolni az öleléseket. Mintha csak tudta volna, hogy mit szeretnék, anélkül, hogy kértem volna, egyszer csak odajött hozzám, és megölelt. Nagyon szeretem, és nagyon sokat segít abban, hogy ne legyen honvágyam, mivel csupán pár évvel fiatalabb, mint a húgom otthon.

Kanadai iskolabuszok sorakoznak

Ünneplés Paraguayban

DÓRI (PARAGUAY)

Harmincnégy óra utazás után érkeztem meg, a reptéren a fogadó nővérem, az egyik fogadó bátyám és az ő két legjobb barátjuk várt. Nagyon örültek nekem. Az ország másik felében lakom, mint ahol a főváros van, ezért még egy hat órás út várt ránk. A házba éjfélkor érkeztünk meg, ahol a fogadó anyukám várt minket. Nagyon aranyos volt, rögtön mindent megmutatott. Akkor még nem tudtam beszélni vele a nyelv miatt, de a második hónap végére már megtanultam annyira spanyolul, hogy tudjunk beszélgetni. Később a távolabbi rokonokat is megismertem, mert Paraguayban nagyon sokat van együtt a család. Van, hogy akár húszan is összegyűlünk csak egy ebéd miatt.

Mi eddig a legkedvesebb élményed?

LUCA (KANADA)

Erre nem tudok válaszolni. Rengeteg zseniális emlékem van, hiába vagyok itt csupán néhány hónapja. Zseniális volt az első napjaimat egy kempingben tölteni, ami úgy nézett ki mintha csak kiemelték volna egy filmből. Imádtam, amikor elmentünk egy áfonyafarmra, és megnéztünk egy igazi malacfutamot. Zseniálisak a kártya estéink. Minden egyes nap nevetünk, és sosem unatkozunk. Nagyon jó volt az első moziélményem, és remek volt látni a fogadóhúgom első hokimeccsét.

DÓRI (PARAGUAY)

Amikor bementünk az iskolába, hogy elintézzük a beiratkozásomat, rögtön mindenki odajött hozzám. Tíz perc ismeretség után meg is hívtak valaki szülinapjára. Az első hónapban olyan voltam, mint egy híresség. Mindenki köszönt és beszélgetni akart velem. Volt, hogy teljesen idegen emberek jöttek oda hozzám, hogy képet csináljanak velem. Az osztálytársaim az első pár hétben állandóan körbe vették az asztalomat, és google fordító segítségével kérdezgettek engem. Mindenben segítettek és mindent megmutattak, amit nem tudtam, hogy hol van. Az egyik legkedvesebb élményem is hozzájuk köthető. Amikor megtudták, hogy szülinapom lesz, rendeztek nekem egy meglepetés bulit. A legviccesebb az egészben az volt, hogy azt hitték, hogy még mindig nem értek semmit spanyolul, ezért állandóan előttem beszéltek róla, de nem mondtam el nekik, mert nem akartam elrontani a meglepetést. Nagyon jól esett, hogy ezt megszervezték nekem.

Dóri és a népes család

És amit még megosztanál!

LUCA (KANADA)

Ha választanom kéne egy pillanatot, amit sosem fogok elfelejteni, akkor kettő jutna eszembe: az első az lenne, amikor a fogadóanyukám elmesélte, hogy azt mondta a helyi koordinátornak, hogy nem akarja, hogy valaha is elmenjek, meg szeretne tartani örökre. Azt mondta, hogy annyira a család tagjává váltam, hogy nem tudja elképzelni, hogy mi lesz, amikor elmegyek. A második emlékem az lenne, amikor a fogadóhúgom odajött hozzám, megölelt, felnézett rám, és azt mondta, hogy én vagyok a kedvenc személye a családban. Biztos vagyok benne, hogy ezeket a pillanatokat sosem fogom elfelejteni.

DÓRI (PARAGUAY)

A kedvenc „fun fact”-em Paraguayról, hogy mindenhol random tehenek vannak az út szélén.

Luca és a kukoricás

Paraguayi osztálytársak

Dóri barátkozik

Fogadó szülők

A fogadócsaládok nélkülözhetetlen résztvevői a YFU programjának. Minden évben vannak visszatérő és új fogadócsaládjaink. Közülük két család meséli el, milyen élmény számukra a diákfogadás. A Korbuly család két évvel ezelőtt Nadát fogadta Thaiföldről, idén pedig Anna érkezett hozzájuk Olaszországból. A Szöllősi család Wakát fogadja Japánból.

Miért döntöttetek a diákfogadás mellett?

KORBULY CSALÁD: Mert úgy gondoltuk, hogy tartalmasabb lesz az életünk, ha más kultúrával első kézből, egy másik országból érkező gyerek szemén keresztül ismerkedünk meg. Ezen felül számunkra nagyon jó érzés bemutatni Magyarországot is, rengeteg szépség van itthon mind a természetben, mind a szokásokban, emberekben is. Ezt pedig mi tudjuk adni a cserediáknak.

SZÖLLŐSI CSALÁD: Egy hihetetlenül izgalmas kalandnak gondoltuk, úgy „utazhatunk" el egy másik országba és ismerhetünk meg egy másik kultúrát, hogy közben itthon maradunk. A tinédzser lányunk számára is világot nyithatunk ezzel a programmal, és még segíthetünk is egy külföldi diáknak.

Milyen érzés egy tinédzsert befogadni a családba?

KORBULY CSALÁD: Naggggyon jóóóóó! Rettenetesen megfiatalít, felpörget, persze ha épp arra vágysz. Igazi tinédzseres kérdésekkel és problémákkal találkozol, ráadásul egészen máshogy néz egy tinédzser a világra, mint ahogy mi néznénk, és jó újra átélni azt a látásmódot. Nekünk lányunk érkezett Olaszországból, egy különleges lány, mert van magyar kötődése, sőt még beszélni is tud magyarul. Ez persze megint érdekes élményeket hoz, mert azt hinnéd, hogy ha tökéletesen beszél magyarul, akkor már magyar is, pedig nagyon nem így van. Az itteni értékeket és gondolkodásmódot ahogy megismeri, látod, hogy nyílik a szeme a világra és általában nagyon sikeres szokott ez lenni Annánál.

SZÖLLŐSI CSALÁD: Mivel a cserediákunk a „harmadik" gyermekünk, úgy gondoltuk, hogy a két tinédzser mellett egy harmadik már könnyen fog működni. A tinédzser kort alapvetően egy izgalmas kornak gondoljuk, hiszen más meglátások, gondolatok kerülnek elő, amit egy másik országból jött tinédzser még izgalmasabbá tud tenni. Így van ez Wakával is, a tinédzserség inkább előny számunkra.

Waka magyar paprikát szed

Annáék harcolnak

Milyen érzés megélni a programot a másik oldalról?

KORBULY CSALÁD: Saját gyerek feeling. Teljes egészében. És ez nem első élményünk, már egyszer éltünk meg ilyet az első cserediákunkkal, így már biztos vagyok benne, hogy jó hozzáállással, kis szerencsével életre szóló örömteli élményekkel gazdagodhat mindenki, aki cserediákot fogad, a saját családja bővül egy taggal. Mi sosem „szállásadóként" álltunk ehhez a programhoz, hanem befogadtuk a cserediákot, mintha saját gyerekünk lenne. Azt gondolom, hogy ez alapeleme a sikernek, ami persze a gyerekkel való együttműködésben is így kell tükröződjön. Ha problémák vannak, azt megbeszéljük mielőbb, nem hagyjuk azokat felerősödni és őszintén, nyíltan beszélünk egymással. Ez csak így működik.

Mi a legérdekesebb szokás, amelyet a cserediáktól eddig megtapasztaltatok?

KORBULY CSALÁD: Nagyon furának tartom, hogy egy olasz szájnak az olasz étel csak egy módon, pontosan olaszul elkészítve felel meg. Ha újítunk, akkor azt már a megkóstolásig is nehéz eljuttatni, és legtöbbször nem is járunk sikerrel.

SZÖLLŐSI CSALÁD: Az étkezésben biztosan lenne, viszont az első pillanattól kezdve eszi a magyar ételeket, és inkább a beszélgetések kapcsán derül ki, hogy egyébként Japánban nem ezt enné. Az biztos, hogy jóval kevesebb édességet eszik, mint a gyerekeim. Emellett nagyon szorgalmas, sokat tanul, ami jó hatással van a saját gyerekemre is.

Anna és fogadóanyukája Földváron

Koktélozás

Waka és a Szöllősi család kirándulnak

Mik a legjobb élményetek a fogadással kapcsolatban?

KORBULY CSALÁD: A nagyon gyors integrálódás, hogy Anna napokon belül részévé vált a családnak. Mi egy elég viccelődős család vagyunk, imádjuk egymás szavait kicsavarni. Hát Anna is pont ilyen személyiség, így parázs szájcsaták tudnak pillanatok alatt születni, amelyet mindeközben könnyes nevetés kísér.

SZÖLLŐSI CSALÁD: A legjobb élményeink a beszélgetéseink, nagyon jó megismerni egy külföldi tinédzser gondolatait. Sokszor alig akarnak véget érni a beszélgetéseink. Mivel Waka zongorázik és szépen énekel, szeretem főzés közben hallgatni. Családunk csinálja az Országos Kék Túrát, így természetesen őt is vittük magunkkal. Mondtam is, hogy kevés japán embernek van OKT bélyegző lenyomata a Bakonyból. Októberben a fűszerpaprika is érik, és a nagyszülők vidéken termelők. Minden évben megyünk segíteni szedni. Ide is vittük Wakat, aki olyan gyorsan szedte, mintha mindig ezt csinálta volna. Gyakran kölcsönösen tanítjuk egymást. Például mi magyar táncot neki, ő japán táncot nekünk.

Kemény vitorlázók

Van bármilyen egyéb, vicces történet az elmúlt pár hónapból, melyet szeretnétek megosztani velünk?

KORBULY CSALÁD: Amikor Annát vártuk, már tűkön ültünk, hogy közös programokat tudjunk csinálni, és hogy lesz végre egy gyerekünk, mert a sajátunk eltűnt a balatoni nyárba. Ezután Anna, amint megérkezett, akkor Ő is eltűnt a balatoni nyárba a saját lányunkkal. Újra hoppon maradtunk feleségemmel, és kettesben töltöttünk jó pár napot.

Waka a Kék Túrán

Anna és a Korbuly szülők vonatoznak

Kiutazó szülők

Szülőként nem könnyű döntés egy évre elengedni a gyermekünket. A csereév kimenetele sokban múlhat a szülőkön is, ezért vesznek részt ők is komoly felkészítésen. Az alábbiakban két család meséli el, milyen is az ő szemszögükből megélni a programot. A Márkus családnak már van tapasztalata, tőlük most Luca utazott Kanadába. A Szabó családból Csongi az első cserediák, ő Norvégiában tölti az évet.

Milyen az élet Luca nélkül? Milyen az élet Csongi nélkül?

MÁRKUS CSALÁD: Ha egy szóval kellene válaszolni, akkor azt mondanánk, hogy csendes. Tekintettel arra, hogy legidősebb bátyja 2013-ban szintén a YFU jóvoltából Németországban töltötte csereévét, a feladat számunkra már nem volt szokatlan. Akkor nagyon sokat tanultunk arról, milyen kritikus pontjai vannak ennek az évnek.

SZABÓ CSALÁD: Nálunk 5 gyerkőc van, így Csongi nélkül is maradt még négy, szóval azóta sem unatkozunk. Csongi a legidősebb, talán a legharsányabb is, ezért nagyon érezhető a távolléte. Csendesebbek, nyugodtabbak, kicsit unalmasabbak is az esték és a hétvégék. Hiányoznak a sütijei is, azóta például nem ettünk egy jó Macaront.

Hogyan lehet megszokni a távollétet?

MÁRKUS CSALÁD: Sehogy. Egyrészről érzelmeink, kultúránk és szülői szocializációnk minden józan eleme tiltakozik az ellen, hogy 17 éves gyermekünket elengedjük magunk mellől. Jó esetben ez soha nem lesz senki számára természetes. Másrészről az elválás valójában szükséges és elkerülhetetlen állomása mindannyiunk életének. Erre szebben, értelmesebben és gazdagabban készülni, mint egy jól sikerült csereévvel, szerintünk nem lehet.

SZABÓ CSALÁD: Azt gondolom, könnyen és gyorsan megszoktuk. Mi eleve eléggé önállónak neveljük a gyerekeinket, Csongi különösen talpraesett, meg fog birkózni ezzel az évvel. Látjuk, hogy jól érzi magát, és ez sokat segít nekünk is. Az elején 3-4 naponta valamit egyeztettünk, aztán hetente, most már csak 2 hetente beszélünk. Néha 1-1 üzenet jön, hogy épp merre van, ennyi elég is, hogy tudjuk, minden rendben van vele.

Csongi csomagol a csereévére

Búcsúzás Lucától

Mit tapasztaltatok ez alatt a pár hónap alatt?

MÁRKUS CSALÁD: Szerencsésnek tartjuk magunkat, mert Luca minden eddigi jel szerint egy számára tökéletes család tagjaként élheti kanadai mindennapjait. A család, aki lányának fogadta erre a röpke évre – és talán nem is csak egy évre - nagy melegséggel és szeretettel, természetes családtagként kezelve fogadta be őt. Az iskolában is megkap minden támogatást, ami a jelentősen eltérő tanrendhez való illeszkedést elősegíti.

SZABÓ CSALÁD: Kialakította az itthonihoz hasonló életét. Kézilabda edzésre jár, gördeszkázik, most épp snowboardot vesz télre. Azt mondja, a suliban nagyon barátságosak vele, pedig a norvégok nem annyira engednek közel magukhoz. Szereti a sulit, élvezi, hogy a lexikális tanulás helyett a gyakorlati dolgokra és képességfejlesztésre helyezik a hangsúlyt.

Mit gondoltok, milyen lesz a következő 6 hónap?

MÁRKUS CSALÁD: Remélhetően neki kalandokkal teli, nekünk pedig nem. Látni, hogy teljesen jól van a bőrében, és részben már Kanadában tervezgeti a jövőjét, egyszerre nagyszerű és vérfagyasztó.

SZABÓ CSALÁD: Az első hetek eufórikus hangulatban teltek, most 2 hónap után azt kezdjük érezni, hogy elmúlt a varázs, már ott is olyanok a hétköznapok, mint itthon. Suli, edzés, hétvége, és aztán kezdődik elölről. Most kezdenek hiányozni a haverok, az itthoni röhögések. Biztos lesznek még hullámvölgyek, de azt gondoljuk, felül fog rajtuk kerekedni. Reméljük a következő 6 hónapban talál majd barátokat, akikkel a közelebbi kapcsolatba kerül.

Éreztek valamilyen változást Luca/ Csongi viselkedésében vagy személyiségében, amióta kint van?

Utolsó jótanácsok Csonginak a YFU-tól

MÁRKUS CSALÁD: Alapvetően olyan, mintha a sok apró kis változás, ami talán a csereév nélkül is elindult már, most egy mindent átfogó nagy egész részeként kiteljesedett. Öröm látni az önállóságát – bár ezzel eddig sem volt baj!

SZABÓ CSALÁD: Videón keresztül egyelőre nem látunk változást. Az elején többet mesélt, most már azt szokta mondani, mint korábban itthon a suli után, hogy nem történt semmi különös.

Hogy látjátok, milyen a viszonya a fogadócsaládjával? Hogy megy neki a nyelvtanulás?

MÁRKUS CSALÁD: Szeretetteljes, és ez mindent elmond. Lehet, hogy ez csak a mi határtalan szerencsénk, de ő már a második héten is otthon volt. Annak ellenére, hogy Luca angolul tulajdonképpen itthon csak önszorgalomból tanult, úgy tűnik tökéletesen boldogul, sőt a cserediákokat rendszeresen fogadó iskolában is nagy megelégedéssel nyilatkoznak nyelvi készségeiről.

SZABÓ CSALÁD: Úgy tűnik, a fogadóanyukája nagyon csípi Csongit, hogy vagány, nagydumás, és vicces. Biztosan visz egy kis színt a család mindennapjaiba. A fogadótesója majdnem 5 évvel fiatalabb, néha csinálnak közös programot, de azért túl nagy ez a korkülönbség ebben a korban ahhoz, hogy barátok legyenek. Angolul bármit elmond és megért, de a norvéggal egyelőre még csak ismerkedik. Szavakat már ért, de beszélni még nem nagyon tud.

Milyen lesz viszontlátni őt?

MÁRKUS CSALÁD: Megható.

SZABÓ CSALÁD: Egyelőre nem tudjuk, biztos fura lesz újra együtt lenni. De más azért ez így, hogy tudunk beszélni videón, meg küldünk egymásnak üzeneteket. Az elutazása sem rázott meg minket annyira, a viszontlátás is hasonló lesz szerintünk. Az biztos, hogy tapasztaltabb és bölcsebb lesz, mikor újra látjuk, és sok mindent másképp fog gondolni, mint korábban.

Csongi átszellemült

Luca megérkezett Torontóba

Szabó család búcsúvacsorája

YFU Alumni

A csereév életre szóló élményeket és tapasztalatokat jelent. Ezt legjobban azok tudják bizonyítani, akik több tíz évvel ezelőtt voltak cserediákok. Néráth Ági 1993-ban utazott Belgiumba, tavaly visszatalált hozzánk önkéntesként. Cseh Korinna 1994-ben, György Milán pedig 2000-ben indult útnak Németországba.

ÁGI
BELGIUM, 1993/1994

A csereévem alatt megtanultam, hogy az emberek jók és kedvesek, valamint sose ítélkezzünk elsőre. A befektetett energia mindig meghozza a gyümölcsét, főleg, ha nyitottsággal párosul. Első munkahelyeimre a különleges nyelvismeretem miatt vettek fel, noha soha nem kellett használnom a hollandot az irodában. Az emberek iránti nyitottságomnak köszönhetem, hogy sosem jelentett gondot kapcsolatokat kiépítenem, vagy olyan csapatban dolgoznom, ahol egyedül voltam magyar, vagy akár nő.... sőt mi több, mint egyedülálló anya, pici gyerekkel építettem karriert, vezettem csapatokat 3 kontinensen. Az első családommal – annak ellenére, hogy családváltás volt – megmaradt a kapcsolat. Voltak az esküvőmön, ahol összesen csak 20 vendég volt. Meglátogattam őket többször is, és ahogy a Covid engedi, megyek újra!

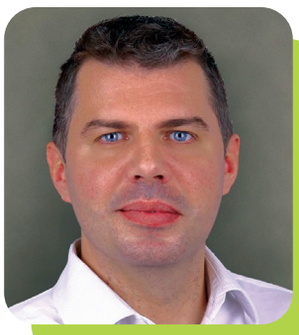

MILÁN
NÉMETORSZÁG, 2000/2001

17 évesen kerültem Észak-Németországba kevés nyelvtudással. Egy viszonylag zárt közösségből (egyházi bentlakásos gimnáziumból), egy német keresztény gimnáziumba. A váltás és a kontraszt nagyon éles volt, az elején kicsit ijesztően. Az osztálytársaim nagyon kedvesek, elfogadók, és nyitottak voltak felém, hamar beilleszkedtem. Talán ez volt a legfontosabb számomra, ezért voltam a leghálásabb. Sokkal elfogadóbb lettem, megtanultam, hogy a kulturális sokszínűség menynyire fontos. Ebben nagyon sokat segített a YES tábor is. Soha nem fogom elfelejteni, életem egyik legmeghatározóbb élménye volt együtt dolgozni, szórakozni, nevetni és egymást megérteni, a közel 400, különböző országból érkezett diákkal. Mindezt 17-18 évesen. Nekem akkor ez borzasztó nagy élmény volt!

Korinna és a fogadótesói

KORINNA
NÉMETORSZÁG, 1994/1995

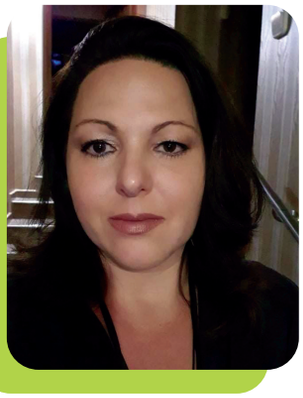

A legfontosabb, amit a csereévemből tanultam, az önállóság. Mivel mindent magamnak kellett megoldanom, hozzászoktam, hogy a feladatokat gyorsan és hatékonyan végezzem el. Megtanultam egy nyelvet szinte tökéletesen, ami óriási előnyt jelentett egész életemben. Kezdve attól, hogy a főiskolán én beszéltem a legjobban németül, vagy az első munkahelyemen a német főnökömmel az anyanyelvén tudtam kommunikálni. A csereév során rákényszerültem, hogy én kezdeményezzem a kommunikációt. Ezáltal egyfajta magabiztosságra tettem szert. Később nem jöttem zavarba, ha nagyobb csoport előtt kellet beszélnem pl. egy meetingen, vagy egy idegent kellett megszólítanom. A csereévnek köszönhetően nyitott és közvetlen lettem, hamar teremtek kapcsolatot. A külföldön megszerzett jó kommunikációs képesség a munkámban is elengedhetetlen, jelenleg egy hotelt vezetek, rengeteg emberrel kerülök kapcsolatba, és a nyelvnek is jó hasznát veszem. A fogadócsaládomat minden karácsonykor felhívom immár 25 éve, hogy elmeséljük egymásnak az év eseményeit.

Németországba kiutazó diákok 1994/1995

Kiutazó magyar diákok 1994/1995

Visszatérő diákok

Az elmúlt években több korábbi beutazó diákunk is visszatért Magyarországra, de nem csupán egy rövid látogatás erejéig, hanem egyetemi tanulmányok céljából. Ezek a nemzetközi diákok legnagyobb örömünkre az önkéntes csapatunkhoz is szívesen csatlakoztak. Ismerjétek meg közülük Ingridet és Nehirt!

INGRID
Argentína, 2018/2019

Ingrid vagyok. 19 éves vagyok. Argentin vagyok, de most Budapesten élek mert az egyetemre járok. A BGE-n nemzetközi közgazdaság tanulok. 2019-ben cserediák voltam itt Magyarországon, és Móron éltem a fogadó családommal. Nagyon szeretem a magyar kultúrát. Szeretek nyelvet tanulni, tipikus táncokat, ételeket, vallást, történelmet és művészetet. Nagyon érdekes és szép!

Talán az egyik kedvenc élményem az volt, hogy spanyol szavakat tanítottam a fogadó családomnak. Egyszer kolbászt vacsoráztunk, és megkérdezték, hogyan kell mondani spanyolul. Mondtam nekik, hogy „salchicha", és imádták! Sok hónapon át mindig azt mondták, hogy „salchicha", és még azután is, hogy elmentem, néha beleüvöltöttek a telefonba! Még ma is emlékeznek rá, és mindig ezt mondják nekem. Mindig nevetünk, amikor kimondják, így ez egy nagyon vicces élmény mindenkinek.

Egy kis Argentína Magyarországon

Ingrid és a fogadócsaládja

Amikor visszatértem Argentínába, mindig beszélgettünk, és a fogadó szüleim mindig megkérdezték tőlem, hogy „mikor jössz haza?". Mindig szomorú volt, mert mindig mondtam, hogy „nem tudom". Elnyertem a „Stipendium Hungaricum" ösztöndíjat, hogy nemzetközi közgazdaságtant tanulhassak Budapesten, de a legfontosabb számomra az volt, hogy újra látom fogadó családomat.

Sajnos már nem nagyon beszélek magyarul. Az egyetemen angol nyelven folyik, így csak akkor beszélek magyarul, ha a fogadó családomhoz vagy régi barátaimhoz megyek. Jövőre szeretnék elkezdeni egy tanfolyamot, hogy ne felejtsem el a nyelvet, mert az nagyon szép (és mert többet szeretnék beszélgetni a fogadó szüleimmel).

Mindig is szerettem a YFU-s közösséget, és tudtam, hogy vissza akarom adni a csodálatos munkájukat a csereévem alatt. Mindig felnéztem az önkéntesekre, akik cserediákok voltak, mert mindig tudták, mit kell mondani, és én is hasonló szeretnék lenni a következő cserediákok számára.

Nehir freestyler-ként a YES táborban (2017)

NEHIR
Törökország, 2012/2013

A nevem Nehir, török vagyok, és 2012/2013-ban voltam cserediák Budapesten. A Weiner Leó Zeneművészeti Szakközépiskolában tanultam. Csodálatos embereket ismertem meg. A barátaim, tanáraim, fogadó családom, YFU-s csoportom!! Mindenki, aki körülöttem volt, nagyon kedves volt. Nagyon szép időt töltöttem itt, aztán eldöntöttem vissza jönni, mert majdnem már tíz évig hiányzott az életemből a magyar nyelv, ami összehasonlíthatatlan más nyelvekkel. Engem lenyűgöz ez a nyelv, ahogyan írunk és olvasunk, beszélünk, a nyelvtan is nagyon hatásos, és az igekötők: egész más világ!

Nehir és osztálytársai a Weinerben

Nehir fellépése a magyar YFU 20. születésnapján

Most újra Budapesten élek, pont úgy, ahogy álmodtam. Stipendium Hungaricum ösztöndíjas vagyok, B2 színtű magyar órákra járok az ELTE-n, közben fuvola magánórákat adok, és bébiszitterek. Szépséges városom, fincsi mincsi ételek, a sárga villamos, a Szabadság Híd, a mágikus karácsony velem lesz még egy ideig. A szívem egy része Magyarországé! Nagyon boldog vagyok, hogy tudok segíteni a YFU Magyarországra egy önkéntesként, hogy minél több cserediák menjen ki tapasztalatni ezt a gyönyörű lehetőséget, és aki ide akár jönni Magyarországra, vagy már is itt van, szívesen megosztom a gondolataimat és érzéseimet. Köszönöm milliószor, aki volt/van nálam.

Városnézés a többiekkel

Év Önkéntesei 2021

A YFU sikeres működésének titka az önkéntesek odaadásában, kitartásában és lelkesedésében rejlik. Tevékenységüket igyekszünk többféle módon is meghálálni. Az Év Önkéntese díjjal az adott évben kiemelkedő munkát végző önkénteseinket jutalmazzuk.

Végh Benjamin

Benji 2018/2019-ben volt cserediák Észtországban, filmes programon. Önkéntesként egyre aktívabbá vált az évek alatt, programjainkon pedig nemcsak fotósként számíthatunk rá. Idén segített a kiutazók táborában, ő az Angyalkája két beutazó diáknak, főszervezője volt az októberi kincskeresésnek és társszervezője a novemberi klubszobának.

Knuth Petra

Petra 2019/2020-ban Finnországban töltötte a csereévét, ami a Covid miatt sajnos idő előtt véget ért. Ez azonban nem vette el Petra kedvét, nagy lelkesedéssel vágott bele az önkénteskedésbe. Iskolai előadásokat tart, rendszeresen segít információs esteken és kiválasztásokon, valamint a kiutazó szülők felkészítésétől sem riadt vissza.

Az Év Digitális Önkéntese

A Covid miatt sok YFU-s esemény elmaradt, és az Év Önkéntese díjat sem tudtuk kiosztani 2020-ban. Több programunk a virtuális térbe költözött, ezeket továbbra is önkénteseink segítségével tudtuk megvalósítani. Így született meg az ötlet, hogy az elmúlt két évben mutatott kiemelkedő online tevékenységet rendhagyó módon, az Év Digitális Önkéntese díjjal ismerjük el.

Dunne Zora

Zora 2019-ben töltött egy szemesztert Németországban, majd önkénteskedni kezdett. A Covid-időszakban óriási aktivitást mutatott Zoom-on, rendszeresen segédkezett online kiválasztásokon és családlátogatásokon. Ezen kívül csatlakozott a YFU 70. évfordulójához köthető nemzetközi szervezőcsapathoz is, így részt vett több globálisan megvalósuló online tevékenységben. Persze a „való világban" is aktív, most éppen Angyalka, és kiválasztásokon is szívesen részt vesz.

YFU Stars 2021

Közösségünknek vannak olyan meghatározó tagjai, akik különböző módokon, de évek óta folyamatosan támogatják a YFU-t, így elhivatottságukkal kiérdemelték a YFU csillagát.

Szilágyi Márk

Márk Kínában töltötte csereévét 2012/2013-ban. 2014-ben Év Önkéntese díjat kapott, akkor a következőt írtuk róla: „nincs olyan dolog, amit be ne vállalna vagy el ne végezne. Bármikor-bármiben lehet rá számítani." Sok év eltelt, de van, ami nem változik: Márk azóta is velünk van, mindent IS csinált már, amit önkénteskénti lehetséges. Idén minden YFU-s táborunkban részt vett szervezőként (kiutazó, beutazó, önkéntes tábor), és még egy szuper videót is forgattunk vele :)

Cseri Györgyi

Györgyivel egy szakmai fórumon találkoztunk először, egész pontosan 10 évvel ezelőtt. Több éves civil szervezeti munkával a háta mögött úgy érezte, hogy tud azonosulni a YFU célkitűzéseivel, így elnökségi tagként csatlakozott a YFU-hoz. Oszlopos tagja az ösztöndíj bizottságnak és az elnökség krízis csoportjának is. Bármikor számíthatunk rá, ezúton köszönjük kitartó támogatását!

Mindent köszönünk és szeretettel gratulálunk a díjazottaknak!

2021 képekben

Meglepetés a fogadószülőknek

Csillag születik =)

Kincskeresés októberben

Játék a fogadószülői felkészítésen

Régi-új találkozó a Martigszigeten

Novemberi klubszoba

Kakukktojás - a 2020-as önkéntes tábor

Kiutazó szülői felkészítés

YOUTH FOR UNDERSTANDING
Nemzetközi Diákcsere Program

make the world your home

YFU HUNGARY | H-1055 Budapest, Balaton utca 23. IV. em. 1. | Mobil: +36 30 20 10 125 | Email: yfu@yfu.hu | web: www.yfu.hu

Támogass minket!

A YFU társadalmi szervezetként működik, így támogatásra jogosult. Küldetésünkhöz önkéntes munkával és adománnyal is hozzájárulhatsz. Támogass minket Te is adód 1%-ával vagy akár egyszeri támogatással! A befolyt összeget ösztöndíjra fordítjuk.

Adószám: 18044847-1-41